



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně právní věci

žalobkyně: **Základní škola Bodláka a Pampelišky, o. p. s.**, IČ: 25994581
sídlem č.p. 40, Veliš
zastoupená advokátem JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, Ph.D.,
sídlem Teplého 2786, Pardubice

proti
žalované: Česká školní inspekce
sídlem Fráni Šrámka 2319/37, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ředitelky Královéhradeckého inspektorátu České školní inspekce ze dne 23. 8. 2021, č. j.: ČŠIH-544/21 H,

takto:

- I. Rozhodnutí ředitelky Královéhradeckého inspektorátu České školní inspekce ze dne 23. 8. 2021, č. j.: ČŠIH-544/21 H, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatiti žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 18 295,61 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Filipa Rigela, Ph.D., advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání rozhodnutí ředitelky Královéhradeckého inspektorátu České školní inspekce ze dne 23. 8. 2021 č. j.: ČŠIH-544/21 H, kterým byla zamítnuta její námitka proti kontrolnímu zjištění bodu 1 Protokolu o kontrole č. j. ČŠIH-271/21-H ze dne 14. 7. 2021.
2. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že dne 19. 5. 2021 byla u žalobce provedena kontrola dodržování právních předpisů podle § 174 odst. 2 písm. d) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

předpisů (dále jen školský zákon) a podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen kontrolní řád). Předmětem kontroly dle Protokolu o kontrole č. j. ČŠIH-271/21-H (dále jen Protokol o kontrole) byla kontrola dodržování vybraných ustanovení školského zákona a souvisejících a prováděcích právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb se zaměřením na organizaci a průběh zápisu k povinné školní docházce. Podle Protokolu o kontrole byla kontrola zaměřena na dodržování zásady rovného přístupu ke vzdělávání podle § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona a na organizaci a průběh zápisu k povinné školní docházce pro školní rok 2021/2022 podle § 3a odst. 5 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a o některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška č. 48/2005 Sb.). Pro daný školní rok mělo být přijato 15 žáků a ředitel školy před zahájením zápisu k povinné školní docházce zveřejnil mimo jiné kritéria pro přijímání žáků, která označil jako preferenční. Součástí těchto preferenčních kritérií (doručení dotazníku, spolupracující rodina, průběh zápisu) byla bodová škála, podle níž byly přidělovány body za splnění jednotlivých kritérií.

3. Kontrolou dokumentace bylo zjištěno, že škola přijímala dotazníky – vyjádření předběžného zájmu o přijetí ke vzdělávání, resp. žádost o přijetí do prvního ročníku základní školy průběžně, nikoliv pouze v období od 1. dubna do 30. dubna kalendářního roku, ve kterém má dítě zahájit povinnou školní docházku, a přidělovala body za pořadí jejich doručení. Tomu, kdo doručil dotazník jako první, bylo přiděleno nejvíce a dále bylo bodové hodnocení snižováno o jeden bod. V rámci kritéria nazvaného Spolupracující rodina uchazeči získali body za to, že jejich sourozenec plní povinnou školní docházku v této škole. Dítěti, jehož rodiče jsou zaměstnanci této školy, bylo přiděleno 20 bodů. Škola v průběhu zápisu hodnotila různou bodovou výší úroveň splnění úkolů, nejednalo se o orientační posuzování. Takto byla hodnocena úroveň rozvoje dítěte v některých vzdělávacích oblastech stanovených rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání. Ředitel školy stanovil oblasti: samostatnost, řeč (zaměřeno na výslovnost), vstupní rozhovor/komunikační dovednosti, zrakové vnímání – zraková paměť, sluchové vnímání – sluchová paměť, předčtenářské dovednosti, grafomotorika, vizuomotorika, výtvarný projev, řeč – vyprávění pohádky podle obrázku, hudební a pohybové dovednosti, předmatematické dovednosti. K tomu při jednání v průběhu kontroly uvedl, že přítomnost dítěte při zápisu vyžaduje, ale není to podmínka přijetí. Dítě v takovém případě ale získá v kritériu průběh zápisu 0 bodů. Z 30 zaevidovaných dětí se zápisu zúčastnilo 17 dětí a ředitel rozhodl o přijetí 15 uchazečů k základnímu vzdělávání, kteří dosáhli nejvyššího součtu bodů získaných v jednotlivých preferenčních kritériích. Jeden z uchazečů požádal o odklad povinné školní docházky a jednoho uchazeče s nejnižším počtem bodů ředitel školy nepřijal.
4. Tato zjištění jsou v Protokolu o kontrole vyhodnocena tak, že škola nerespektovala zásadu rovného přístupu ke vzdělávání podle § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona. Neoprávněně hodnotila úroveň rozvoje dítěte v některých vzdělávacích oblastech stanovených rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání. Nepostupovala v souladu s § 3a odst. 3 vyhlášky č. 48/2005 Sb. V závěru Protokolu o kontrole je pak uvedeno, že za účelem zajištění řádné organizace a průběhu zápisu k povinné školní docházce v příštím školním roce Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá řediteli školy ve lhůtě do 31. 12 2021 přijmout adekvátní opatření k prevenci nedostatků zjištěných při inspekční činnosti a ve stejné lhůtě písemně informovat Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření.
5. Proti kontrolním zjištěním podala žalobkyně ve stanovené lhůtě námitky, které jsou obdobné s žalobními body.
6. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitku proti kontrolnímu zjištění s odůvodněním, že se zabývala všemi spornými preferenčními kritérii. Ke kritériu spolupracujícího rodiče poukázala na to, že účastníkem řízení o přijetí je pouze dítě, jeho rodič vystupuje pouze jako zákonný zástupce. Daným kritériem byla porušena zásada rovného přístupu ke vzdělání. Zákonný zástupce dítěte má možnost volbu základní školy, do níž přihlásí dítě k zápisu k povinné školní docházce. K přijímání Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

dotazníků, resp. žádostí o přijetí mimo období od 1. až 30 dubna a k přidělování bodů podle data doručení žalovaná zopakovala kontrolní zjištění, poukázala na § 36 odst. 4 školského zákona a § 3a odst. 2 vyhlášky č. 48/2005 Sb. s tím, že všechny žádosti podané ve stanoveném termínu mají stejnou hodnotu bez ohledu na pořadí, ve kterém byly podány. Škola nemůže práva a povinnosti rodičů upravovat a přizpůsobovat svým požadavkům nad rámec právních předpisů. I v případě tohoto preferenčního kritéria byla porušena zásada rovného přístupu ke vzdělání. Žalovaná rovněž shledala jako správný názor vyslovený v protokolu o kontrole, že nesprávně byla hodnocena úroveň rozvoje dětí, neboť tato měla být pouze orientačně posuzována. Žalobkyně bodovala úroveň splnění jednotlivých úkolů uchazečů a výsledné bodové hodnocení bylo preferenčním kritériem a mělo výrazný vliv na rozhodnutí o přijetí. Dle žalované je tento přístup diskriminační, neboť je založený na prokázání momentálního výkonu dětí. Přijímání dětí k povinné školní docházce na základě lepšího bodového ohodnocení školní připravenosti není přípustné. K otázce hodnocení přítomnosti dítěte při zápisu žalovaná uvedla, že ani toto kritérium není v souladu s právními předpisy (§ 3a odst. 1 vyhlášky č. 48/2005 Sb.). Vyžadováním přítomnosti dítěte u zápisu je ukládána povinnost nad rámec školského zákona. Námitky týkající se dodržování kontrolního řádu žalovaná označila jako námitky, které se netýkají kontrolního zjištění, a proto se těmito nelze zabývat.

7. V žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí námitek žalobkyně vyslovila názor, že v daném případě je napadené rozhodnutí soudem ve správním soudnictví přezkoumatelné, neboť Protokolem o kontrole bylo mimo jiné řediteli školy uloženo ve lhůtě do 31. 12. 2001 přijmout adekvátní opatření k prevenci nedostatků zjištěných při inspekční činnosti a ve stejné lhůtě písemně informovat Českou školní inspekci jaká byla přijata opatření. Žalobkyně v této souvislosti odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu.
8. Žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, když žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádala s řadou námitek vznesených proti kontrolnímu zjištění.
9. Žalobkyně jako vady řízení v námitkách označila jako vady neposkytnutí informace o předmětu kontroly, neposkytnutí prostoru ke zdůvodnění či případnému obhájení některých zjištěných skutečností a nesprávné doručování. S těmito námitkami se žalovaná vypořádala pouze tak, že je označila za argumenty a nikoliv námitky proti kontrolnímu zjištění a dále se jimi nezabývala. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tak tedy nerespektuje ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a je v tomto směru nepřezkoumatelné.
10. Žalovaná se rovněž nezabývala vyjádřením žalobkyně k učiněným kontrolním závěrům a nevypořádala je. Dle žalobkyně problematika rovného přístupu ke vzdělání a zákazu diskriminace a odlišení soukromých a veřejných škol představuje meritum celé věci. Ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona zakazuje nerovnost v přístupu ke vzdělání, která postrádá rozumné opodstatnění. Nepřípustná je jak diskriminace přímá, tak diskriminace nepřímá, která se vyznačuje tím, že zvolené rozlišovací kritérium je zdánlivě neutrální, nicméně s ohledem na konkrétní podmínky intenzivněji dopadá na příslušníky znevýhodněné skupiny. V daném případě se však o diskriminaci nejedná, neboť cíl kritériem stanovený je legitimní a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné. Žalobkyně zdůraznila nutnost odlišovat veřejné a soukromé školy s tím, že mají odlišné postavení ve vzdělávací soustavě. Soukromá základní škola nemůže být školou spádovou, protože se na ni povinnost stanovená v § 36 odst. 7 školského zákona nevztahuje. Ředitel soukromé základní školy je oprávněn nepřijmout žáka k základnímu vzdělávání, i když není překročen povolený počet žáků. Soukromá škola musí mít určitou volnost z hlediska stanovení kritérií pro přijetí žáků. Žalobkyně odkázala v tomto směru na nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 7. 2019 sp. zn. Pl. ÚS 34/17. Tyto závěry, ze kterých žalobkyně vychází, nebyly žalovanou hodnoceny a žalovaná za obsah námitek považovala až část věnující se explicitně uvedeným kontrolním zjištěním. V této části tedy je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

11. Dále se žalobkyně zabývala jednotlivými preferenčními kritérii, která byla stanovená pro přijetí žáků. Jednalo se o kritéria: spolupracující rodina, pořadí doručení dotazníků, úroveň rozvoje dítěte a přítomnost dítěte při zápisu. Dle žalobkyně jsou všechna tato preferenční kritéria souladná se školským zákonem a vyhláškou.
12. Ke kritériu spolupracující rodina žalobkyně uvedla, že závěr žalované o porušení § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona v souvislosti s tímto kritériem není nijak odůvodněn. Toto kritérium je projevem prorodinné politiky. Žalobkyně zdůraznila, že odmítnuté dítě může vždy žádat o přijetí ještě v jiné škole, kde mu náleží právo na přednostní přijetí dle § 36 odst. 7 školského zákona. Upřednostnění dětí zaměstnanců je obdobné jako upřednostnění sourozence z téže školy. Toto kritérium žalovaná nezpochybnila, i když se vztahuje rovněž k jiné osobě než k dítěti – uchazeči. Jestliže rodiče dítěte sdílejí školní filozofii a metody, lze očekávat, že dítě takových zaměstnanců bude vychováno v podobném duchu a lépe zapadne do školního prostředí. Preferenční kritérium spolupracující rodiny je tedy zcela přiměřené, nezbytné a vedené legitimním cílem, a proto souladné s § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona. Žalovaná tyto důvody zcela opomenula, na jedné straně tvrdí, že kritéria přijetí se mohou vztahovat pouze k dítěti, ale na druhé straně uvádí, že volba základní školy učiněná rodičem dítěte nesmí být na újmu rodiči.
13. Ohledně kritéria pořadí doručení dotazníků žalobkyně uvedla, že se jedná vzhledem ke kapacitním možnostem o kritérium nezbytné. Jedná se o preferenční kritérium administrativního rázu, které nerozřazuje děti do skupin dle potencionálně diskriminačních charakteristik. Toto kritérium spočívající v přidělování bodů pořadí doručení dotazníků je kritériem zcela přiměřeným, nezbytným a je vedeno legitimním cílem, je tedy souladné s § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona. K odkazu žalované na zásadu rovnosti dotčených osob plynoucí z § 7 správního řádu žalobkyně uvedla, že rovnost při uplatňování procesních práv není možné pojímat absolutně. Hodnocení pořadí doručení dotazníků nemá diskriminační znaky a není zakázaným diskriminačním kritériem. Nejde ani o porušení ustanovení školského zákona o době určené k podávání přihlášek na základní školu, jak tvrdí žalovaná. V daném případě se hodnotí doručení dotazníku, který je vyjádřením předběžného zájmu. Závislost na rozhodnutí rodičů dítě provází po určitou dobu jeho života. Dítě, které by z důvodu nedostatku bodů v daném preferenčním kritériu bylo odmítnuto, může vždy žádat o přijetí v jiné škole, kde mu náleží právo na přednostní přijetí dle § 36 odst. 7 školského zákona.
14. Ke kritériu úroveň rozvoje dítěte žalobkyně uvedla, že stanovila několik hodnocených oblastí, jež vyplývají z rámcového vzdělávacího programu předškolního vzdělávání. Jedná se o samostatnost, řeč a vstupní pohovor (komunikační dovednosti, zrakové vnímání – zraková paměť, sluchové vnímání – sluchová paměť, předčtenářské dovednosti, grafomotorika, vizuomotorika, výtvarný projev, hudební i pohybové dovednosti a předmatematické dovednosti). Žalovaná vycházela z toho, že takový přístup je založen na prokázání momentálního výkonu dítěte a je diskriminační, protože nezohledňuje aktuální fyzické či psychické rozpoložení nebo fyzický stav dítěte. Dle závěru inspekce se jedná o rozpor s § 3a odst. 5 vyhlášky. Žalobkyně namítla, že v souladu s tímto ustanovením pro orientační posouzení dosažené úrovně dítěte zvolila pouze některé z oblastí stanovených rámcovým vzdělávacím programem. Škola je povinna informovat rodiče dítěte a je tedy povinna učinit závěr o zkoumaných oblastech rozvoje dítěte, k čemuž není možné dojít bez toho, aniž by jednotlivé oblasti byly zhodnoceny a bylo uváženo, která si zaslouží pozornost rodičů. Žalobkyně v souvislosti s tímto kritériem zmínila již dříve uvedené, že soukromá škola musí mít určitou volnost z hlediska stanovení kritérií pro přijetí žáků.
15. Ke kritériu přítomnost dítěte při zápisu žalobkyně uvedla, že přítomnost dítěte není podmínkou, ale dítě v případě neúčasti nezíská žádný bod. Odkázala na § 3 odst. 1 vyhlášky s tím, že zápis k povinné školní docházce je složen z formální části a, je-li při zápisu přítomno i zapisované dítě a souhlasí s tím rodič, rovněž z rozhovoru a případně dalších činností s dítětem. Tyto činnosti mohou být posouzeny a následně hodnoceny, pouze pokud se jich dítě zúčastní. Bylo by proti smyslu informačních povinností a samotných preferenčních kritérií týkajících se průběhu zápisu, Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

pokud by ředitel školy nevyžadoval přítomnost dítěte na zápisu. Přítomnost dítěte není podmínkou pro přijetí. Ovšem některá ze stanovených preferenčních kritérií, která se věnují samotnému průběhu zápisu, mohou být aplikována a následně hodnocena pouze za přítomnosti dítěte.

16. Žalobkyně zdůraznila, že dle jejího názoru všechna preferenční kritéria jsou adekvátní, zdůvodněná, nediskriminační a přípustná s ohledem na to, že je soukromou školou.
17. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejprve vyslovila názor, že vyřízení námitek a Protokol o kontrole není možné přezkoumat na základě žaloby podané ke správnímu soudu podle § 65 soudního řádu správního, neboť nejsou rozhodnutím. Protokol o kontrole je podkladem pro rozhodnutí o uložení sankce.
18. Pokud se jedná o věcné posouzení žaloby, k tomu žalovaná uvedla, že k tvrzeným procesním chybám nedošlo, neboť žalobkyně byla informována, že inspekční činnost bude probíhat podle § 174 odst. 2 písm. d) školského zákona a že předmětem inspekční činnosti bude kontrola dodržování vybraných ustanovení školského zákona a souvisejících a prováděcích právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb se zaměřením na zápis k povinné školní docházce. Žalobkyně byla informována, že inspektoři a kontrolní pracovníci využijí její dokumentaci a soupis dokumentace byl přiložen jako příloha oznámení o inspekční činnosti. Toto oznámení bylo žalobkyni doručeno dne 13. 5. 2021. Rovněž v předloženém pověření k inspekční činnosti, které bylo předloženo řediteli žalobkyně, je předmět inspekční činnosti výslovně uveden. S předmětem inspekční činnosti byl seznámen ředitel školy v rámci rozhovoru s inspekčním týmem. Při předložení požadované dokumentace komentoval její obsah a sděloval souvislosti. Měl možnost se na místě vyjádřit ke všem skutečnostem a uplatnit námítky. K doručování Protokolu o kontrole žalovaná uvedla, že byl zaslán prostřednictvím poštovních služeb a byl doručen 15. 7. 2021. Současně kopie Protokolu o kontrole byla zaslána do datové schránky žalobkyně a téhož dne byla doručena. Tento postup je využíván proto, že Protokol o kontrole je úřední dokument, který podepisují členové inspekčního týmu, a žalovaná nemůže zajistit zaručený elektronický podpis každému pracovníku, který se na inspekční činnosti podílí. Žalobkyně využila oprávnění podat námítky a i z tohoto lze dovodit, že nebyla na svých procesních právech nějak zkrácena.
19. K tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, žalovaná uvedla, že některá tvrzení nejsou námítkami podle § 13 odst. 2 kontrolního řádu, a proto nemohla být vypořádána po věcné stránce. Tímto posouzením nezkrátila žalobkyni na jejích právech, neboť tato mohla využít jiného institutu na ochranu svých práv, a to stížnost podle § 175 správního řádu.
20. Pokud se jedná o zhodnocení kontrolních zjištění obsažených v Protokolu o kontrole a vyřízení námitek, zde bylo vycházeno z platných právních předpisů a z doporučení veřejné ochránkyně práv k rovnému přístupu k povinné školní docházce ze dne 28. 2. 2017 sp. zn. 14/2017/DIS/VB. Rozdílnost veřejných základních škol a škol soukromých nelze dle žalované uplatňovat v rámci přijímacích kritérií v tom smyslu, jak se domnívá žalobce. Všechny školy, které jsou zapsány ve školském rejstříku, musí splňovat jednotný standart pro přijímání dětí. Standart vzdělávací služby nelze zaměňovat s podmínkami fungování škol veřejných a neveřejných. Skutečnost, že neveřejné školy mají některé podmínky odlišné, neznamená, že by si neveřejné školy mohly určovat pravidla pro přijímání k základnímu vzdělávání odlišně od těch, která uživatelům vzdělávacího systému garantuje stát a právní řád. Ani školský zákon ani jiný právní předpis neobsahují odlišnou úpravu přijímání k základnímu vzdělávání ve školách veřejných a neveřejných. Pravidla pro zápis jsou jednotná, protože jsou daná právními předpisy veřejného práva správního, jejich odlišnost je možná tam, kde to právní předpisy stanovují nebo školám výslovně umožňují. Kritéria pro zápis k základnímu vzdělávání bez ohledu na právní charakter zřizovatele školy jsou obsažena pouze ve školském zákoně. Z pohledu podmínek pro přijímání k základnímu vzdělávání je rozdíl pouze v tom, jestli jde pro dítě o školu spádovou, protože v této škole má dítě nárok na přednostní přijetí. Požadavky na kritéria pro přijímání do školy, která není školou spádovou, jsou stejná pro všechny

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

školy bez ohledu na právní charakter zřizovatele. Právo dítěte na poskytování základního vzdělání realizuje zákonný zástupce podáním přihlášky (lze i do více škol). Ředitel školy ve správním řízení posuzuje, jestli dítě splňuje podmínky stanovené školským zákonem (věk a trvalý pobyt v případě veřejné školy s určeným spádovým obvodem). Školský zákon neobsahuje zmocnění pro ředitele škol určit další požadavky na dítě jako kritéria pro přijetí. Vznik právního nároku na základní vzdělání je podmíněn pouze dosažením věkové hranice šesti let. Jiná kritéria natož hodnotitelná pro posuzování dítěte k přijetí k základnímu vzdělání nejsou školským ani jiným právním předpisem povolená. Ředitel školy, která není pro dítě školou spádovou, může posuzovat při přijímání i další rozhodné skutečnosti. Tyto skutečnosti nejsou právními podmínkami pro přijetí dítěte k základnímu vzdělávání, ale pouze okolnostmi, které může ředitel školy stanovit předem podle vyhlášky č. 48/2005 Sb. Tyto okolnosti nejsou vázány na splnění dítětem, ale na jejich existenci v případě každého jednotlivého dítěte. Nejde o posuzování dovedností, znalostí, předpokladů nebo vloh dítěte. Takovými okolnostmi jsou například: sourozenec dítěte je žákem školy, docházka do mateřské školy stejného nebo podobného pedagogického směru, docházka do mateřské školy, která tvoří se školou ucelený pedagogický koncept či v případě školy církevní příslušnost k církvi. Okolnosti, které jsou vázány na dovednosti, znalosti, předpoklady nebo vlohy dítěte a které nesmí ředitel školy hodnotit, jsou například: bezproblémový sourozenec (hodnoceno je jiné dítě), hodnocení školní zralosti, zjišťování studijních předpokladů a jiných dovedností na základě účasti dítěte na aktivitách konaných mimo předškolní vzdělávání, soulad rodiny dítěte se školou a další. V předmětných kritériích žalobkyně zavedla způsob, který slouží v její prospěch, avšak způsobuje újmu dětem. Přidělování bodů je protizákonné, neboť ředitel nebyl oprávněn určovat kritéria hodnotící vhodnost dítěte k přijetí k základnímu vzdělávání. Žalobkyně v rozporu s § 36 odst. 4 školského zákona přijímala dotazníky – vyjádření předběžného zájmu o přijetí dětí ke vzdělávání, průběžně, nikoliv pouze v období od 1. 4. do 30. 4. kalendářního roku, ve kterém má dítě zahájit povinnou školní docházku. Za pořadí jejich doručení přidělovala body v rozmezí 1 – 30. Byla tak porušena procesní rovnost účastníků správního řízení – přijímaných dětí. Ke kritériu spolupracující rodiny žalovaná uvedla, že děti získaly body za to, že jejich rodiče jsou zaměstnanci žalobkyně. Jedná se o diskriminační jednání vůči těm, jejichž zákonní zástupci nejsou zaměstnanci, žalobce neoprávněně zvýhodnil jednu skupinu uchazečů před druhou. Kritérium uchazečova sourozence neodporuje platným právním předpisům ani doporučení veřejné ochránkyně práv. Jde o objektivní a prokazatelnou skutečnost, která je přezkoumatelná.

21. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobkyně v průběhu zápisu zjišťovala a hodnotila různou bodovou výši a nikoliv pouze orientačně úroveň splnění úkolů, resp. úroveň rozvoje dítěte v některých vzdělávacích oblastech stanovených rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání. Přijetí dítěte k základnímu vzdělání však nelze podmiňovat naplněním dovednostních a znalostních požadavků, protože základní vzdělávání je určeno všem, nejen těm co dosáhnou v uzavřené skupině přihlášených dětí takového bodového hodnocení, podle něhož se umístí na pozici, která je v počtu přijímaných dětí. Jednalo se o atributy, které mělo dítě začít právě rozvíjet v základním vzdělávání a ne do něj již s nimi nastupovat. Jestliže žalobkyně školní připravenost dítěte bodově hodnotila v souvislosti s přijetím, porušila tak školský zákon a § 3a odst. 5 vyhlášky č. 48/2005 Sb., neboť školní připravenost dítěte nebyla posuzována pouze orientačně, ale byla hodnocena při přijetí k základnímu vzdělávání. Došlo k diskriminačnímu jednání vůči těm uchazečům, které žalobkyně posoudila jako děti s nižší mírou školní připravenosti, neboť se nejedná o přesné určení míry školní připravenosti, která by byla přezkoumatelná. Došlo k porušení § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona.
22. K otázce kritéria přítomnosti dítěte při zápisu žalovaná uvedla, že z § 3a odst. 1 vyhlášky č. 48/2005 Sb. vyplývá, že dítě nemá povinnost být u zápisu přítomno. Není proto přípustné, aby žalobkyně možnost nepřítomnosti dítěte u zápisu omezila. Vyžadováním přítomnosti ukládá povinnost nad rámec školského zákona. Pokud argumentovala nálezem Ústavního soudu, jednalo se o věc, kdy předmětem stížnosti byl domnělý právní nárok zřizovatele soukromé školy na zápis školy do

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

školského rejstříku, pokud doloží vše, co doložit má. Jednalo se tedy o zcela jiný případ. Každý ředitel školy, která není pro konkrétní dítě školou spádovou, má určitou míru diskrece, pokud určí jako správní orgán taková kritéria, která nehodnotí výkon dítěte při zápise, ale jsou objektivně doložitelná a přezkoumatelná.

23. Při jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Ředitelka školy uvedla, že jednotlivá kritéria jsou potřebná proto, aby škola mohla uplatňovat svůj koncept vzdělávání, kdy výuka má probíhat v přátelském ovzduší a má rozvíjet schopnosti dětí. Potřeba hodnocení dovedností u zápisu je dána využíváním určitých metod výuky, např. pro danou metodu vyučování matematiky je důležité, zda dítě cítí rytmus. Zástupce žalobkyně zdůraznil nutnost přihlídnutí k tomu, že se jedná o školu soukromou, která nemá povinnosti školy spádové. Žalobkyně nastavenými kritérii nediskriminovala uchazeče o přijetí, naopak podmínky přijetí byly transparentně určeny. Zástupce žalované s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě zdůraznil, že posuzování schopností dětí může sloužit pouze ke zjištění zralosti dítěte k nástupu do první třídy, nikoliv jako přijímací test, jehož výsledky budou rozhodné pro rozhodnutí o přijetí či nepřijetí dítěte k základnímu vzdělávání.
24. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou v tomto případě dány podmínky pro přezkoumání napadeného rozhodnutí o zamítnutí námitek proti kontrolnímu zjištění
25. Je pravdou, že samotné kontrolní zjištění nepředstavuje rozhodnutí, proti kterému by byla přípustná žaloba podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). V judikatuře správních soudů panuje shoda, že protokol o kontrole nezakládá, nemění nebo neruší práva a povinnosti kontrolované osoby- žalobce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2004, č. j. 5 A 55/2001 – 68). Totéž platí o rozhodnutí o námitkách proti kontrolnímu zjištění. Tento závěr se týká těch případů, kdy v rámci kontroly nejsou kontrolním orgánem kontrolovanému subjektu ukládány žádné povinnosti k odstranění zjištěných nedostatků. Z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu jednoznačně vyplývá, že „nelze přistupovat stejným způsobem k případu, kdy je v kontrolním protokolu ukládána kontrolovanému subjektu nějaká povinnost, jako k případu, kdy protokol obsahuje toliko skutková zjištění plynoucí z provedené kontroly“ (rozsudek ze dne 27. 10. 2011, č. j. 2 As 90/2011 - 42), což potvrdil i v rozsudku ze dne 29. 5. 2014, č. j. 5 As 152/2012 - 43, v němž vyslovil, že soudní přezkum rozhodnutí o námitkách dle § 18 zákona o státní kontrole Nejvyšší správní soud připouští v případech, „kdy bylo kontrolním protokolem kontrolované osobě přímo uloženo i konkrétní opatření (k nápravě), resp. byla v rámci protokolu přímo uložena kontrolované osobě povinnost, přičemž oprávnění k uložení takové povinnosti vyplývalo v souvislosti s prováděním kontroly pro kontrolní orgán ze zvláštního právního předpisu“. Právě o takový případ se v této věci jedná, když kontrolním protokolem bylo řediteli žalobkyně uloženo, aby ve stanovené lhůtě přijal adekvátní opatření k prevenci nedostatků zjištěných při inspekční činnosti. Byť takto uložená povinnost je velmi obecná, vzhledem ke zjištěním obsaženým v protokolu o kontrole je zřejmé, o jaký okruh nedostatků se jednalo.
26. Pokud se jedná o vypořádání námitek – neformulování předmětu kontroly, neposkytnutí prostoru ke zdůvodnění a obhájení zjištěných skutečností, doručování protokolu o kontrole, těmito tvrzeními žalobkyně se žalovaná nezabývala a vyhodnotila je jako argumenty, které nepředstavují námítka dle kontrolního řádu.
27. Podle § 13 odst. 1 kontrolního řádu námitky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole může kontrolovaná osoba podat kontrolnímu orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole, není-li stanovena v protokolu o kontrole lhůta delší.
28. Ze shora citovaného ustanovení vyplývá, že námítka podané podle kontrolního řádu se musí týkat kontrolního zjištění a nikoliv postupu při zahájení a v průběhu kontroly. Rovněž otázka řádného doručování protokolu o kontrole nemá souvislost s kontrolním zjištěním. Žalovaná tedy nepostupovala v rozporu s kontrolním řádem, jestliže se těmito tvrzeními nezabývala věcně jako Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

námitkami proti kontrolnímu zjištění. Uvedená tvrzení odpovídají svým obsahem stížnosti podle § 175 správního řádu a žalované nic nebránilo tato tvrzení jako stížnost proti postupu správního orgánu vyřídit.

29. V souvislosti s tvrzenými nedostatky považuje soud za vhodné poukázat na to, že předmět kontroly byl definován v oznámení zřizovateli o inspekční činnosti, ve kterém bylo uvedeno, že inspekční činnost bude zahájena podle § 174 odst. 2 písm. d) školského zákona a jejím předmětem bude kontrola dodržování vybraných ustanovení školského zákona a souvisejících a prováděcích právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb, se zaměřením na organizaci zápisů k povinné školní docházce. Toto oznámení bylo žalobkyni doručeno dne 13. 5. 2021. Ze zápisu z jednání s ředitelem základní školy, které proběhlo dne 19. 5. 2021, vyplývá, že byl dotazován na zápis uchazečů do 1. ročníku pro rok 2021/2022. Za této situace má soud za to, že předmět inspekční činnosti byl stanoven dostatečně určitě, když s ohledem na uvedené ustanovení § 174 odst. 2 písm. d) školského zákona muselo být zřejmé, že se nebude jednat o inspekční činnost zaměřenou na kvalitu a výsledky vzdělávání, ale o kontrolu dodržování právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb. V oznámení pak bylo výslovně uvedeno, že kontrola bude zaměřena na organizaci zápisů k povinné školní docházce. Rovněž jako prokázané neshledal soud tvrzení žalobkyně, že ředitel školy neměl možnost se ke zjištěným skutečnostem vyjádřit. Ze shora zmiňovaného zápisu vyplývá, že ředitel školy informoval inspektory o jednotlivých aspektech zápisu.
30. Pokud se jedná o doručení protokolu o kontrole, z předloženého správního spisu vyplývá, že tento byl žalobkyni doručen jednak prostřednictvím držitele poštovní licence (dne 15. 7. 2021) a jednak do její datové schránky (dne 15. 7. 2021).
31. Podle § 19 odst. 1 správního řádu písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotovil. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Nelze-li písemnost takto doručit, může ji doručit správní orgán sám; v zákonem stanovených případech může písemnost doručit prostřednictvím obecního úřadu, jemu naroveň postaveného správního orgánu (dále jen „obecní úřad“) nebo prostřednictvím policejního orgánu příslušného podle místa doručení; je-li k řízení příslušný orgán obce, může písemnost doručit prostřednictvím obecní policie.
32. Podle odstavce 2 téhož ustanovení není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.
33. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla zřízenou datovou schránku, mohla a měla žalovaná protokol o kontrole doručit do datové schránky. Doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb byla nadbytečné, ale žalobkyně nebyla nijak zkrácena na právu podat proti kontrolnímu zjištění námitky, zejména když k doručení v obou případech došlo ve stejný den.
34. Pokud se jedná o námitky žalobkyně vztahující se ke stanoveným preferenčním kritériím, při jejich hodnocení vycházel soud z příslušných ustanovení školského zákona a vyhlášky č. 48/2005 Sb.
35. Podle § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona vzdělávání je založeno na zásadách rovného přístupu každého státního občana České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie ke vzdělávání bez jakékoli diskriminace z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, víry a náboženství, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu a zdravotního stavu nebo jiného postavení občana.
36. Podle § 46 odst. 1 školského zákona místo a dobu zápisu do prvního ročníku základního vzdělávání stanoví ředitel školy, a to v souladu s § 36 odst. 4, a oznámí to způsobem v místě obvyklým. O přijetí k základnímu vzdělávání rozhoduje ředitel školy za podmínek stanovených v § 36.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

37. Podle § 36 odst. 4 školského zákona zákonný zástupce je povinen přihlásit dítě k zápisu k povinné školní docházce, a to v době od 1. dubna do 30. dubna kalendářního roku, v němž má dítě zahájit povinnou školní docházku.
38. Podle odstavce 6 téhož ustanovení žák plní povinnou školní docházku v základní škole zřízené obcí nebo svazkem obcí se sídlem ve školském obvodu (§ 178 odst. 2), v němž má žák místo trvalého pobytu, v případě cizince místo pobytu žáka (dále jen "spádová škola"), pokud zákonný zástupce nezvolí pro žáka jinou než spádovou školu. Pokud je dítě přijato na jinou než spádovou školu, oznámí ředitel této školy tuto skutečnost řediteli školy spádové, a to nejpozději do konce května kalendářního roku, v němž má dítě zahájit povinnou školní docházku.
39. Jestliže při rozhodování o tom, které dítě bude přijato k povinné školní docházce, byly přidělovány body podle pořadí došlých dotazníků bez ohledu na to, že byly podány i před 1. dubnem, a tím došlo ke zlepšení pozice dítěte ucházejícího se o zápis, jednalo se o porušení zásady rovného přístupu, neboť doba doručení tohoto vyjádření, které je svou podstatou žádostí o zápis dítěte do školy, je porušením školského zákona, když neodůvodněně rozšiřuje dobu, po kterou jsou zákonní zástupci povinni, tedy i oprávněni, přihlásit dítě k zápisu. Jestliže toto preferenční kritérium bylo uvedeno až při stanovení místa a doby zápisu do prvního ročníku základního vzdělávání, neměli uchazeči, resp. jejich zákonní zástupci k této informaci rovný přístup a toto kritérium nelze považovat za transparentní. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že toto preferenční kritérium bylo stanoveno v rozporu se zákonem a bylo posouzeno správně jako nepřipustné, porušující princip rovného přístupu ke vzdělávání.
40. Pokud se jedná kritérium spolupracující rodiny, jeho nepřipustnost žalovaná odůvodnila tím, že přidělením 20 bodů dítěti, jehož rodiče jsou zaměstnanci žalobkyně, došlo k porušení § 2 odst. 1 písm. a) školského zákona. Dle žalované byla porušena zásada rovného přístupu ke vzdělávání z důvodu jiného postavení občana. Kritéria přijetí k základnímu vzdělávání se mohou vztahovat pouze k dítěti, nikoliv k zákonným zástupcům, proto nelze zvýhodnit děti, jehož rodiče jsou zaměstnanci příslušné školy. Žalovaná uvedla, že volba školy nesmí být zákonnému zástupci dítěte nijak na újmu. Z uvedených důvodů nelze dle žalované považovat kritérium spolupracující rodina, resp. jeho součást označenou „děti zaměstnanců“, za přiměřené, nezbytné a vedené legitimním cílem.
41. Soud v této části shledal závěr žalované jako nedostatečně odůvodněný, tedy nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Žalovaná sice uvedla, že byla porušena zásada rovného přístupu ke vzdělávání z důvodu jiného postavení občana, ale nijak neodůvodnila, proč toto kritérium považuje za diskriminační z důvodu jiného postavení občana. K objasnění důvodů nepřispívá ani vyslovený názor, že volba školy nesmí být na újmu zákonnému zástupci dítěte, když oproti tomu stojí názor, že kritéria se mohou vztahovat pouze k dítěti. Ze shora uvedených důvodů shledal soud v této části žalobu důvodnou. Důvody, které žalovaná uvedla ve vyjádření k žalobě, nemohl soud vzít v potaz, neboť takovýmto způsobem nelze doplňovat odůvodnění napadeného rozhodnutí.
42. Městský soud zdůrazňuje, že diskriminací je odlišné zacházení ze zakázaného důvodu, které nesleduje legitimní cíl, případně mu není přiměřené. Podle ustálené judikatury Ústavního soudu k posouzení, zda nerovné zacházení ob stojí jako ústavně konformní, slouží test přímé diskriminace, jenž sestává z posloupnosti několika otázek, a to 1) zda jde o srovnatelné jednotlivce nebo skupiny, 2) zda je s nimi zacházeno odlišně na základě podezřelého důvodu, 3) zda je odlišné zacházení dotčenému jednotlivci nebo skupině k tíži, ať už uložením břemene nebo odepřením dobra, a 4) zda je toto odlišné zacházení ospravedlnitelné, tedy zda sleduje legitimní cíl a je přiměřené (viz např. nálezn sp. zn. Pl. ÚS 30/16 ze dne 7. 4. 2020 (254/2020 Sb.), bod 136 s příslušnými odkazy). Žalovaný se těmito otázkám věnoval zcela nedostatečně.
43. Žalovaný předně nijak blíže nespécifikoval skupiny, se kterými je odlišně zacházeno. Lze však dovodit, že těmi patrně jsou skupina dětí, jejichž rodiče jsou zaměstnání u žalobce a skupina dětí, jejichž rodiče zaměstnání nejsou. Z judikatury Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

práva vyplývá, že některé důvody odlišného zacházení jsou tzv. podezřelější a je těžké ho ospravedlnit (typicky rasa, pohlaví, sexuální orientace apod. Viz BARTOŇ, Michal. Čl. 3 [Zákaz diskriminace; svobodná volba národnosti a zákaz odnárodňování; zákaz působení újmy pro uplatňování základních práv]. In: HUSSEINI, Faisal, BARTOŇ, Michal, KOKEŠ, Marian, KOPA, Martin a kol. Listina základních práv a svobod. 1. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2021, s. 158). Je zřejmé, že důvod použitý v tomto případě (rodič zaměstnaný u žalobce) není žádný podezřelý důvod, který by naznačoval, že odlišné zacházení lze těžko ospravedlnit. V každém případě se ospravedlnění odlišného zacházení (existencí legitimního cíle a přiměřenosti) žalovaný dosud vůbec nevěnoval. Žalovaný tak bude muset posoudit důvod, který žalobkyně pro toto kritérium má, zda je rozumný, a nikoliv předsudečný. Poté zváží, zda tento důvod převáží nad negativy pro znevýhodněnou skupinu.

44. Další preferenční kritéria, která byla žalovanou vyhodnocena jako nesprávná, bylo bodové hodnocení schopností a dovedností dítěte a v souvislosti s tím požadavek na faktickou přítomnost dítěte u zápisu.
45. Průběh zápisu je upraven v § 3a vyhlášky č. 48/2005 Sb. Zápis k povinné školní docházce (dále jen "zápis") je složen z formální části a, je-li při zápisu přítomno i zapisované dítě a souhlasí-li s tím zákonný zástupce dítěte, rovněž z rozhovoru a případně dalších činností s dítětem. Zákonný zástupce dítěte může být přítomen u všech součástí zápisu (odstavec 1). Rozhovor pedagogického pracovníka se zapisovaným dítětem je zaměřen na motivování dítěte pro školní docházku a orientační posouzení jeho školní připravenosti (odstavec 3). Školní připravenost dítěte se orientačně posuzuje ve vztahu k očekávaným výstupům vzdělávacích oblastí rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání. Škola v průběhu zápisu nezjišťuje dosaženou úroveň rozvoje ve všech vzdělávacích oblastech stanovených rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání, nýbrž volí schopnosti a dovednosti, jejichž úroveň rozvoje lze v průběhu zápisu orientačně posoudit (odstavec 5). Škola při zápisu prokazatelným způsobem informuje zákonného zástupce dítěte, jak může do doby zahájení povinné školní docházky pomoci dítěti v jeho dalším rozvoji (odstavec 6).
46. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí skutečnost, že žalobkyně v průběhu zápisu zjišťovala a různou bodovou výší hodnotila úroveň rozvoje dítěte v některých vzdělávacích oblastech stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání a že výsledné bodové hodnocení dítěte bylo preferenčním kritériem, vyhodnotila jako nesouladnou se školským zákonem a vyhláškou č. 48/2005 Sb. Žalovaná uvedla, že žalobkyně neposuzovala orientačně schopnosti dětí, výsledné bodové hodnocení prokázaných schopností bylo součástí celkového počtu bodů a mělo výrazný vliv na umístění dítěte a v důsledku toho na jeho přijetí či nepřijetí k základnímu vzdělávání. Tento přístup založený na prokázání momentálního výkonu shledala žalovaná jako diskriminační, protože nezohledňuje aktuální fyzické a psychické rozpoložení dítěte. Přijímání dětí k plnění povinné školní docházky na základě lepšího bodového ohodnocení školní připravenosti označila jako nepřipustné.
47. Žalobkyně s tímto závěrem nesouhlasila, namítla nesprávné právní posouzení stanoveného kritéria, neboť jakékoliv posouzení momentálního výkonu dítěte je ve svém důsledku diskriminační. Poukázala na to, že je soukromou školou, která musí mít určitou volnost z hlediska stanovení kritérií pro přijetí žáků.
48. K hodnocení (bodování) připravenosti dětí, která je zjišťována při zápisu, soud uvádí následující.
49. Ustanovení § 3a vyhlášky č. 48/2005 Sb. hovoří o orientačním posouzení školní připravenosti dítěte. Z uvedeného tedy plyne, že samotná vyhláška počítá s tím, že dítě bude u zápisu do určité míry hodnoceno (byť orientačně) a bude zkoumána jeho školní připravenost. Soud přitom nevidí jako rozporné se zákonem či vyhláškou, pokud škola provede interní hodnocení školní připravenosti dítěte na základě určité bodové škály. Dle soudu takto nedochází k nezákonnému jednání rozpornému s § 3a vyhlášky č. 48/2005 Sb., neboť předmětné ustanovení výslovně Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

nezakazuje, aby škola při zkoumání školní připravenosti využívala bodové hodnocení. Výklad zastávaný žalovanou jde nad rámec znění citovaného ustanovení. Škola i dle mínění soudu nemůže v rámci rozhodování o přijetí dítěte do základního vzdělání vypsát přijímací řízení známé ze středních či vysokých škol. Může však k tomu vhodnou formou (viz poukaz na motivační formu rozhovoru či hru v § 3a odst. 3 a 4 vyhlášky č. 48/2005 Sb.) posoudit školní připravenost dítěte a toto posouzení může být provedeno též skrze interní bodové hodnocení. Jakékoli zkoumání v sobě nese prvek hodnocení..

50. Dle soudu není ani vyloučeno, aby škola, která nemá povinnost dítě přijmout, protože není spádovou školou (viz § 36 odst. 5 a 7 školského zákona), použila přezkoumání školní připravenosti dítěti jako kritérium výběru přijímaných dětí. Vyhláška č. 48/2005 Sb. výslovně počítá se zkoumáním školní připravenosti dítěte a zahrnutí školní připravenosti dítěte do těchto kritérií nelze považovat bez dalšího za diskriminační, neboť všechny děti ucházející se o zápis mají stejnou příležitost projevit své schopnosti ve smyslu školní připravenosti. Zde absentuje diskriminační důvod, který by odlišoval dvě různé skupiny uchazečů. Zároveň lze podotknout, že při jednání žalobkyně potvrdila, že případné negativní ovlivnění přezkumu připravenosti aktuálním fyzickým či psychickým stavem dítěte bylo minimalizováno tím, že dítě mohlo v případě indispozice zápis absolvovat v jiný než dříve určený den.
51. Školský zákon je postaven na jednotné úpravě poskytování vzdělávání bez ohledu na zřizovatele školy či školského zařízení, neobsahuje žádné ustanovení, které by školy či školská zařízení zřízená některými typy zřizovatelů vyjímalo z působnosti části či celého školského zákona, nebo které by těmto subjektům umožňovalo přijmout odchylnou úpravu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2011, č. j. 1 As 53/2011-109, publ. pod č. 2437/2011 Sb. NSS). Soud si je vědom toho, že soukromé školy i školy zřízené obcemi v případě, kdy nevystupují jako školy spádové, u kterých počet dětí k zápisu převyšuje počet dětí, které mohou být přijaty, musí zvolit kritéria, podle kterých určí, které z dětí bude na školu přijato. Dle soudu lze akceptovat, pokud škola sleduje školní připravenost zapisovaných dětí, a to i formou jejich bodového hodnocení. Soud v uvedeném postupu neshledává nic rozporného s rovným přístupem ke vzdělání.
52. Pokud se jedná o hodnocení toho, že je dítě osobně přítomno u zápisu, toto kritérium úzce souvisí s kritériem bodového hodnocení předvedené připravenosti ke školní docházce. Je pravdou, že nepřítomnost dítěte při zápisu nebyla žalobkyní automaticky považována za důvod pro nepřijetí dítěte, byť fakticky při vyšším počtu uchazečů by nepřítomnost dítěte při zápisu k tomuto důsledku vedla, neboť by nezískalo žádné body ani za hodnocení připravenosti ke školní docházce. Žalobkyně však dle názoru soudu neporušila vyhlášku č. 48/2005 Sb., neboť samotnou nepřítomnost dítěte u zápisu nehodnotila jako skutečnost znamenající automaticky důvod pro nepřijetí dítěte
53. Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné v otázce kritéria spolupracující rodina, neboť žalovaná nijak neodůvodnila, proč toto kritérium považuje za diskriminační z důvodu jiného postavení občana. Pokud se jedná o kritérium průběh zápisu, v jehož rámci byla hodnocena úroveň rozvoje dítěte v některých vzdělávacích oblastech stanovených rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání, zde soud neshledal postup žalobkyně v rozporu s příslušnými právními předpisy, to je školským zákonem a vyhláškou č. 48/2005 Sb.
54. Soud proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost i vady řízení podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení. Na žalované bude, aby se při vydávání nového rozhodnutí v potřebném rozsahu zabývala kritériem spolupracující rodina a aby své závěry řádně v rozhodnutí rozvedla. Pokud se jedná o zbylá kritéria, ve vztahu k těmto soud žalobní námítky věcně vypořádal. Právní názor, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení pro správní orgán závazný (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. února 2022

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Fílová.